Ἔτος Α΄. Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 30 Ἀπριλίου 1909. Ἀριθ. 9.

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Ὑπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν ςχυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ή 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « **Ἀντύπας** »
Ἀργοστόλιον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' Ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ **Ἰδέαν** μὴ δυναμένων κτεῖναι
Ματθ. κεφ. ί 28.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ.

« Οὐδὲν ἂν εἴη μεῖζον ἀτύχημα
» τοῖς ἐλευθέροις, τοῦ στέρεσθαι
» τῆς παρρησίας ».

Ἀναντίρρητον βεβαίως τυγχάνει, ὅτι ἡ κυριωτέρα ἔκφανσις ἐλευθέρας πολιτείας εἶναι ἡ Ἐλευθεροτυπία. Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἀποτελεῖ ἓν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἅτινα καταπατούμενα, καθώρισεν ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις διὰ τῆς «διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου» κατὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν ἀποτελοῦσα μίαν τῶν «ἀρχῶν τοῦ 1789».

Ὁ ἄνθρωπος γεννηθεὶς ἐλεύθερος εἰς τὸ νὰ σκέπτηται, ἔχει ἐξ ἴσου ἀνάγκην καὶ ἐλευθέρως νὰ ἐκθέτῃ τὰς ἰδέας αὐτοῦ, ἐλευθέρως νὰ ἐκδηλῇ τὰς πεποιθήσεις του καὶ τὰς ἀρχάς του. —Ἡ σκέψις εἶνε ἡ πρώτη δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἔκφανσις αὐτῆς ἐκ τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν του καὶ ἡ διάδοσις αὐτῆς ἡ προσφιλεστέρα αὐτοῦ ἐλευθερία. «Condillac».— Ἠθικὸν χρέος ἄρα πολιτείας ἐλευθέρας εἶναι ἡ παροχὴ τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκείνη εἶναι ἡ ἐλευθεροτυπία. Πᾶς δὲ περιορισμὸς, πᾶσα καταδυνάστευσις τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἀποτελεῖ ὕβριν πρὸς τὸν δημιουργὸν, προσβολὴν πρὸς αὐτὰ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δωρηθέντα τῷ ἀνθρώπῳ δικαιώματα. Ὁ τύπος εἶναι ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη εἶναι θέλησις τοῦ θεοῦ. Ὁποίας σπουδαίας ὠφελείας προσφέρει τοῖς ἀνθρώποις ὁ τύπος δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν, ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς παρεχωρήθη τῇ Ἑπτανήσῳ, ὑποδούλῳ τότε τῇ Ἀγγλίᾳ, ἐν ἔτει 1849 ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, αἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκδοθεῖσαι ἐφημερίδες «Φιλελεύθερος» καὶ «Ἀναγέννησις» ὑπὸ τῶν μαρτύρων τῶν ξηροσκοπέλων Ἐρικούσης καὶ Κυθήρων Ζερβοῦ καὶ Μομφερράτου, ἐνέσπειραν εἰς τὸν ὑπόδουλον λαὸν τὴν ἰδέαν τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ὡς δικαίωμα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ἐκαυτηρίασαν τὴν ἀπάνθρωπον καὶ κακοῦργον διαγωγὴν ἀποτροπαίων ἁρμοστῶν, ἐστιγμάτισαν τὰς ὠμότητας καὶ βιαιοπραγίας αὐτῶν, ἐδίδαξαν τὸν Ἑπτανησιακὸν λαὸν νὰ ἀναπετάσῃ ἀπέναντι τῶν Ἀγγλικῶν λογχῶν τὴν σημαίαν τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ, καὶ γενικῶς εἰπεῖν ὁ τύπος ἐκεῖνος ὑπῆρξεν ἡ Ἰδεώδης διαμαρτυρία τοῦ δικαίου κατὰ τῆς βίας.

Αἱ ἐφημερίδες ἐκυκλοφόρουν παντοῦ τῆς Εὐρώπης σχηματίσασαι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ κόμμα ὑπὲρ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, καὶ ἡ μεγάλη Ἀλβίων ἐκτεθεῖσα εἰς τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης καμφθεῖσα τέλος παρεχώρησε τὴν Ἕνωσιν ἐν ἔτει 1863.

Ὁ τύπος ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ διδάσκει πάντας, ἐκτελεῖ ὑψίστας ὑπηρεσίας, διότι δὲν ἀφηγεῖται—κατὰ τὸν Marx Nordau—μόνον γεγονότα, ἀλλ' ἐλέγχει καὶ κρίνει τὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας, κρίνει τὰς πράξεις, τοὺς λόγους, τὰ σχέδια, *στηλιτεύει ἢ ἐπαινεῖ* τοὺς μὲν, *ἐνθαρρύνει ἢ ἀπειλεῖ* τοὺς δὲ, συνιστᾷ εἰς τὸν λαὸν, ἵνα τοὺς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς μιμῆται, ἢ ὅπως τοὺς *μισήσῃ* καὶ τοὺς *περιφρονήσῃ*, ἐκπροσωπῶν οὕτω τὴν *κοινὴν γνώμην* μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν δικαιωμάτων, *τιμωρῶν διὰ τῆς προγραφῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἐκμηδενίσεως* καὶ ἐνασκῶν ἐν μιᾷ λέξει τὸ ἔργον *τῆς κοινῆς συνειδήσεως*.

Ἡ πολιτεία ἄρα ὀφείλει, ἔχει καθῆκον τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν παροχὴν τελείας ἐλευθερίας εἰς τὸν τύπον, ἀφοῦ ἀναποσπάστως εἶναι συνδεδεμένος μετ' αὐτῆς τῆς ἐκδηλούσης τὴν κρίσιν αὐτῆς—κατὰ τὸν Chateaubriand—πρωτίστως διὰ *τοῦ τύπου*. Ἀπὸ τοῦ 1858 οὐδεμία μνημονεύεται ἐν *Ἀγγλίᾳ* δίκη κατὰ τοῦ τύπου.

Τὰ πρῶτα δείγματα, τὰ πρῶτα συμπτώματα τυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ5.Φ4.0013.41.0005

ραννικῆς πολιτείας εἶναι ἡ δέσμευσις τοῦ τύπου. Δεσμευομένου δὲ τοῦ τύπου δεσμεύεται ὁ λαὸς, καταπατοῦνται τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, κορυβαντιῶσιν ἐπ᾽ αὐτοῦ οἱ ἄρχοντες καὶ ἰσχυροὶ, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλεγχθῶσι, κατασυντρίβεται τὸ δίκαιον, ἀφοῦ μένει ἄνευ ὑπερασπίσεως.

Ἀλλὰ τότε καταδιωκόμενος ὁ τύπος ὁμοιάζει τῷ Κάδμῳ—ὡς εἶπεν ὁ Μίλτων—διότι τότε *σπείρει ὀδόντας δράκοντος, οἵτινες μεταβάλλονται εἰς ἐνόπλους ἄνδρας.*

Γ. Κ.,

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Οὐδέποτε ἐφανταζόμην, ὅτι ἡ ἱερὰ ἐξέτασις θὰ ὑφίστατο ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως φοβερᾶς μετὰ τὸν ῥιζοσπαστισμὸν κατὰ τῆς Ἀγγλοκρατίας. Ἀλλ᾽ ἰδοὺ, ὅτι κινδυνεύω νὰ πάθω *μανίαν καταδιώξεως* (delire de persecution) ἐκ τῶν συνεχῶν χαμερπεστάτων καὶ ὑψηλοτάτων κριτῶν μου.

Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς φοβοῦμαι νὰ *τηρῶ* καὶ τὰ μέγαρα τῶν Α. Β. Γ. πλουτοκρατῶν, μήπως ἐφαρμοζομένης καὶ *βλεμματοκρισίας* χαρακτηρισθῇ τὸ ὄμμα μου ὡς ἀναρχικὸν, μήπως δηλαδὴ ἡ ὀπτικὴ ἀκτὶς τῶν ὀφθαλμῶν μου ἡ πίπτουσα ἐπὶ τῶν μεγάρων τῶν χρηματιστῶν χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκρηκτικὴ βόμβα ὑπὸ τῶν πασχόντων παρεμφερῆ πρὸς ἐμὲ μανίαν καταδιώξεως χρυσοφόρων ὄνων.

Τὸ βλέμμα ἐτέθη εἰς κρίσιν ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ σαρκικῶς ὡς μοιχεῦον, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ὁ—τὴν καὶ ἡ—τὸν ἐρωτικῶς, νῦν δὲ τίθεται εἰς κρίσιν καὶ ὑπὸ τοῦ χρηματισμοῦ ὡς ἀναρχικὴ ἐκρηκτικὴ βόμβα ἐπιπίπτουσα κατὰ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Δ. Ε. Ζ. Κροίσου. Ποῦ λοιπὸν, ὦ νόννε μου, ἡ παροιμία σου: ἂν εἰς ὅλα εἶνε νόμος, εἰς τὰ μάτια ὄχι ὅμως;

Λοιπὸν ὁ τυφλὸς εἶνε ὁ μόνος ἐξησφαλισμένος ἀπὸ τῆς *ὀμματοκρισίας*, μέχρις οὗ τεθῇ καὶ *ὠτοκρισία* ὑπὸ τῶν ὠτακουστῶν καὶ κατασκόπων, ὅτε ὁ κωφὸς καὶ τυφλὸς θὰ εἶνε ἄφοβος ἀπὸ καταγγελιῶν κτλ. κτλ. Τί ποιητέον; ἐξόρυξις τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ διάτρησις τῶν τυμπάνων μας μέχρι νεωτέρας τί;—*Κρισίας*.

Ἀλλὰ μήπως ἡ *κρίσις* θὰ σταθῇ μέχρι τοῦ ὁρίου τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὤτων; οὐχί· διότι ἔμαθον, ὅτι ἑτοιμάζεται ὑπὸ πεπονωδῶν καραφλῶν νομοσχέδιον περὶ *χειροκρισίας* ἢ *ἀφοκρισίας*· τότε δὲ φεῦ! δὲν θὰ δύναμαι ὁ δύσμοιρος νὰ θωπεύσω, νὰ χαϊδέψω οὔτε τὸ κοράσιον τοῦ Α, οὔτε τὸ παιδάριον τοῦ Β, μήπως καταγγελθῶ ὡς λάτρης τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἢ τῆς Στρογγύλης Τραπέζης ἢ τῆς ὑψηλῆς περὶ ὀπῆς ὁ λόγος ἢ τῆς Γερμανικῆς αὐλικῆς εὐγενείας τοῦ Μόλτκε-Χάρδεν.

Καὶ ἰδοὺ βαθμηδὸν καὶ *ῥινοκρισία* καὶ *γλωσσοκρισία* ἢ *χυμοκρισία* ὡς σοφὸν *πεπονοκαραφλῶδες* ἔκζεμα τῶν συνταγματικῶν λογοκριτῶν.

Ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸ προκείμενον. Καὶ ἰδοὺ, ὅτι ὁ τύπος δὲν δύναται νὰ γράψῃ ὁ Γ. ἄνθρωπος εἶνε sic καὶ tic, εἶνε λάτρης τῆς ῥωμαντικῆς τοῦ Τηλεγράφου ῥάχεως, καὶ αἴφνης παρουσιάζεται εἷς *παράφρων*, οὗπερ τὸ ὄνομα ἀρχίζει ἀπὸ Γ, οἷον ὁ Γεώργιος, ὁ Γρηγόριος, ὁ Γεράσιμος, καὶ καταγγέλλει τὸν συντάκτην, ὅτι ὑπονοεῖται καὶ ἐξυβρίζεται τὸ πρόσωπόν του διὰ τοῦ ἄρθρου. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐγκλεισθῶσιν εἰς τὸ φρενοκομεῖον, ἵνα μὴ βαθμηδὸν εἰσάξωσι καὶ ἄλλα πολὺ εὔπισα θύματα εἰς αὐτό. Ἂν δὲ διαβλέπωσι διὰ μεγεθυντικῶν φακῶν τὴν προσωπικήν των εἰκόνα εἰς τὸ ἄρθρον Α ἢ Β ἢ πάσχουσιν ἄλλως, ἂς ἐπισκεφθῶσι τὰς ῥεμβασμὸν προκαλούσας ῥάχεις, ὅπως λάβωσι τὴν θεραπείαν των ἐπιτυγχάνοντες ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητοῦσιν ἄνευ κοινωνικοῦ πατάγου ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ· διότι ἄλλως θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ τύπου ἡ παροιμία: χαλικάκι θενὰ ῥίξω, κερατᾶ θενὰ ᾽πιτύχω: λαβοῦσα τὴν ὕπαρξιν ἔκ τινος παράφρονος, ὅστις ἀκούσας τινὰ νὰ λέγῃ τὴν φράσιν ταύτην καὶ προσβληθεὶς εἰς τὸ μέτωπον διά τινος χάλικος ἡμέραν τινὰ, κατήγγειλε τὸν εἰπόντα τὴν φράσιν ὡς ἐξυβριστὴν αὐτοῦ, (δηλαδὴ, διότι ὁ χάλιξ τὸν ἐπέτυχε, αὐτὸς εἶνε ὁ ὑπονοούμενος κερατᾶς).

Δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ σήμερον, δὲν ὑφίσταται ἡ αὐτὴ ἀναλογία, ὅταν καταγγέλλῃ ὁ Γ. ὡς=Γεώργιος;

Τέλος πάντων ἂς παύσωμεν, διότι τὰ προσεγγίζοντα κυνικὰ καύματα θὰ παρουσιάσωσι καὶ ἄλλας φρενολογικὰς ἐκπλήξεις.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος κατὰ τὴν 24 Ἀπριλίου ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Κεφαλληνίας.

Κύριοι, δικασταί.

Πρώτην φορὰν παρουσιαζόμενος ἐνώπιον τῶν δικαστῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ὅπως ἀπολογηθῶ ὡς καταγγελλόμενος τοῦ Κυπριώτου μέγας συκοφάντης καὶ δεινὸς ὑβριστὴς, δι᾽ ἀπ᾽ εὐθείας κλήσεως εἰσαγόμενος δικαίως διὰ τὸν σοβαρὸν τῆς ὑποθέσεως χαρακτῆρα, μετὰ παρρησίας θὰ ἐκθέσω πρὸς ὑμᾶς πᾶν τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Καὶ ἐν πρώτοις γνωστοποιῶ ὑμῖν, ὅτι πρὸ 15 ἡμερῶν εὑρόντες με πολλοὶ περίοικοι τοῦ Κυπριωτικοῦ καταστήματος παρεπονοῦντο διὰ τὴν χειρίστην ποιότητα τοῦ παρὰ Πανταγάκη Κυπριώτου πωλουμένου ἄρτου. Ἐγὼ ὅμως δυσπιστήσας πρὸς τοὺς πληροφορήσαντάς με τὰ περὶ τοῦ Κυπριωτικοῦ ἄρτου, ἐθεώρησα καθῆκον δημοσιογραφικὸν νὰ ἐρευνήσω ἀκριβέστερον τὰ πράγματα καὶ μάλιστα πρὸς τοῦτο ἐπὶ ἑβδομάδα ἀνέβαλον καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου, καίτοι στοιχειοθετημένου, ὡς δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ ὑμᾶς ὁ τυπογράφος. Περιελθὼν ὅμως τὴν περὶ τὸ

Κυπριωτικὸν παντοπωλεῖον συνοικίαν ἐξεπλάγην ἐκ τῆς ὁμοφώνου μαρτυρίας πολλῶν, ὅτι ὁ ἄρτος ὁ πωλούμενος ὑπὸ Κυπριώτου ἦτο ἄθλιος. Ἀμέσως μάλιστα ὑπέγραψαν καὶ εἰς τὸ ἀνὰ χεῖράς μου χειρόγραφον καὶ ἓξ (6) παραπονούμενοι διὰ τοὺς περιφήμους ἄρτους. Τότε ἔκρινα καθῆκον δημοσιογραφικὸν νὰ γράψω ἐν τῷ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 7 φύλλῳ τὰ ἥττονα τῆς ἀληθείας περὶ Κυπριώτου.

Τότε ἡ ἀστυνομία σπεύσασα τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἀνακαλύπτει τοὺς πολυθρυλλήτους ἄρτους τοῦ Κυπριώτου καὶ ἐλέγχει αὐτὸν παρουσίᾳ καὶ πολιτῶν ὡς ὑποθάλποντα τὴν κακοήθειαν καὶ τόσα καὶ ἄλλα τόσα καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὅτι πωλεῖ ἄρτον, τὸν ὁποῖον οὔτε **σκύλλος** δὲν θὰ ἔτρωγε. Λοιπὸν ὁ δημόσιος κατήγορος βεβαίως δὲν εἶνε συκοφάντης καὶ ὑβριστὴς λέγων, ὅτι ὑποθάλπει ὁ Κυπριώτης τὴν κακοήθειαν κ.τ.λ. Ἐγὼ δὲ εἶμαι συκοφάντης γράψας, ὅτι εἶνε χειρίστης ποιότητος, χαρακτηρίσας δηλαδὴ διὰ τοῦ ἀναλόγου ἐπιθέτου τὸν Κυπριωτικὸν ἄρτον; ἐγὼ εἶμαι ἐξυβρίζων γράφων τὴν λέξιν ἐκμεταλλευτὴς, λέξιν, ἥτις εἶνε ἰσοδύναμος πρὸς τὴν φράσιν τοῦ ἀστυνόμου: ὑποθάλπεις τὴν κακοήθειαν κ. Κυπριώτη.

Ἀλλὰ, κύριοι δικασταὶ, φρονῶ, ὅτι εἶμαι ἀθῶος καὶ κατὰ τὸν καταλογισμὸν τῆς βουλήσεως καὶ κατὰ τὸν καταλογισμὸν τῆς πράξεως· καὶ κατὰ μὲν τὸν τῆς βουλήσεως καταλογισμὸν εἶμαι ἀθῶος, διότι τὰ γραφέντα ἦσαν βούλησις τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τοῦ φύλλου μου ἐξωτερικευθεῖσα, κατὰ δὲ τὸν καταλογισμὸν τῆς πράξεως εἶμαι ἀθῶος, διότι οἱ μάρτυρες καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος περιφανῶς βροντοφωνοῦσιν: ἄρτος διὰ σκύλλους: διότι λοιπὸν ἀνεπλήρωσεν ἡ ἐφημερίς μου τὸ ἐλλεῖπον ἀστυνομικὸν δελτίον, διὰ τοῦτο καταγγέλλομαι; τότε πρέπει νὰ καταγγέλλωνται ὅλοι οἱ ἀστυνόμοι τοῦ κράτους διὰ τί; διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀκριβῶς τῶν καθηκόντων των ἐκείνων, ἅπερ κυρίως ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς ἡ πολιτεία ὡς ἄμεσον αὐτῶν προορισμὸν, οἷα αἱ ἀγορανομικαὶ εὐθύναι· διότι λοιπὸν προέλαβον καὶ εἰδοποίησα τὴν ἀστυνομίαν, διὰ τοῦτο ὑπέχω εὐθύνην; διότι ὁ δημοσιογράφος εἶνε ὁ μέγας ἀνακριτὴς καὶ μέγας εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸ ὕψιστον δικαστήριον τῆς κοινῆς γνώμης, διότι ὁ δημοσιογράφος εἶνε ὁ μέγιστος δημόσιος κατήγορος πρὸς τὸ ὑπέρτατον κοινωνικὸν κριτήριον, διὰ τοῦτο τιμωρητέος; τότε πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὴν κοινωνίαν ἕρμαιον τῶν τυχόντων. Λοιπὸν, κύριοι δικασταὶ, πέποιθα, ὅτι ἐγὼ μὲν ἔχω εὐγενὲς ἐλατήριον καταγγέλλων πρὸς τὴν κοινωνίαν τὸν Κυπριώτην, αὐτὸς δὲ ἔχει ἐλατήριον εὐτελέστερον καταγγέλλων με ὡς συκοφάντην καὶ ὑβριστὴν πρὸς ὑμᾶς· διότι ἐγὼ μὲν καταγγέλλων τὸν Κυπριώτην τὸν καταγγέλλω διὰ δύο εὐγενεῖς λόγους, πρῶτον μὲν μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς διορθώσεως αὐτοῦ, δεύτερον δὲ φροντίζων καὶ ὑπὲρ τῆς διορθώσεως ἢ θεραπείας τῶν πασχουσῶν γαστέρων τῶν συμπολιτῶν μου· ἐκεῖνος δὲ καταγγέλλει ἡμᾶς ἐκ προσωπικῆς ἀφορμῆς, καὶ διότι εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 4 τοῦ φύλλου ἡμῶν ἀνεγράφη ἄρθρον τιτλοφορούμενον «Τυραννικὰ κρούσματα ἐν τῷ δήμῳ Ἐλειοῦ» ἀφορῶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀρτοπώλου Κυπριώτου ἢ τὸν δήμαρχον Ἐλειοῦ ἰατρὸν Κυπριώτην, καὶ ἔπειτα καὶ ὡς συμπολιτευόμενος σύμβουλος ὁ Κυπριώτης τοῦ κ. Κοσμετάτου ἢ **φελὶ κλειδὶ** μετ᾽ αὐτοῦ (Προεδρεύων **κύριε, εὐπρεπέστερον!**) δι᾽ ἔκφρασιν παροιμίας οὔσης [illegible] φιλοσοφίας ἐν μεγίσταις ἀνθρώποις [illegible] σωθὲν διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα; ἔπειτα, ὡς συμπολιτευόμενος σύμβουλος τοῦ Κοσμετάτου, ὅνπερ ἐνίοτε πικραίνομεν διὰ τῆς γραφίδος ἡμῶν, ἔχει αἰτίαν προσωπικὴν κατ᾽ ἐμοῦ ἀγγέλλων καταγγελίαν.

Τέλος πάντων, ὦ δικασταὶ, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι συνήνωσα ἐν τῷ δημοσιογραφικῶς ἐλέγχειν τὰ τρία μεγάλα προσόντα τοῦ Πλατωνικοῦ ἐλεγκτοῦ, δηλαδὴ πρῶτον μὲν τὴν γνῶσιν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πολιτῶν μαρτύρων καὶ τοῦ δημοσίου κατηγόρου, δεύτερον δὲ τὴν εὔνοιαν καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυπριώτου καὶ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας καὶ τρίτον τὴν παρρησίαν εἰπὼν ἀπροκαλύπτως, ὅσα εἶπον, δι᾽ ἅπερ ἐνόμιζον, ὅτι θὰ ἤμην μᾶλλον ἄξιος τιμῆς.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ δημοσίᾳ τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τοῦ «Ῥιζοσπάστου», ὅστις ἔσπευσε καὶ ἀπήντησεν ἐν τῷ ἐθνικῷ φύλλῳ του περὶ τοῦ μὴ ἐπιληψίμου καὶ ἀθωοτάτου ἄρθρου ἢ τοῦ *κυνηγετικοῦ ζητήματος* διὰ τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ πολλὰ ὑπονοούντων, κατωτέρω στίχων.

«Ὁ Ἀντύπας» ἐφημερὶς κοινωνιστικὴ τοῦ Ἀργοστολίου, ἔγραψεν (9 Ἀπριλ.) χρονογράφημα ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ κυνηγετικὸν ζήτημα», ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἀνέγνωμεν, οὐδὲ **πόρρωθεν** ἐν αὐτῷ διακρίνοντες οἱανδήποτε ἐξυβριστικὴν φράσιν κατὰ τοῦ νομάρχου. Εὐλόγως δὲ ὁ κ. Γ. Καββαδίας δι᾽ ἐπιστολῆς του θεωρεῖ οὐχὶ ἐπαινετὴν τὴν κατὰ τοῦ Ν. Μαζαράκη ὑπὸ τοῦ κ. εἰσαγγελέως καταδίωξιν ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ κ. Δασίου, ὅστις ἀποροῦμεν πῶς, καίπερ ἀρχαῖος δημοσιογράφος, δὲν παρεκώλυσε τὴν τοιαύτην καταδίωξιν.»

Ἴδε «Ῥιζοσπάστην» 23 Ἀπριλίου 1909.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημ. ὁ «Ἀντύπας»

Ἀργοστόλιον.

Ὡς τὴν μεγίστην τῶν τιμῶν θὰ θεωρήσωμεν, ἐὰν καταδεχθῆτε τιμῆς ἕνεκε νὰ ἀναλάβωμεν ἡμεῖς προθυμότατα νὰ πληρώσωμεν τὸ ἐπιβληθὲν ὑμῖν πρόστιμον, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔξοδα, ἅπερ μεταξὺ τοσούτων καὶ τοιούτων φορολογικῶν ἀφαιμάξεων τοῦ Δημοσίου εἶνε σταγὼν ἐν τῷ Ὠκεανῷ, καὶ πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν εἰς βάρος ἡμῶν, ἀφοῦ καταδιώκεσαι χάριν ἡμῶν τρωγόντων ἀντὶ ἀλεύρων κυριολεκτικῶς *τσιμέντα*.

Οἱ φίλοι σου Ἀγκωνῆται.

1450 Λειβαθινοὶ ἐκ τοῦ δήμου ἡμῶν ἢ τῆς Κάτω Λειβαθοῦς προτείνομεν πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Ἀντύπα» νὰ *δανείσωμεν* αὐτὸν ἕκαστος διὰ τοῦ διλέπτου τῆς χήρας, ὅπως πληρώσῃ τὰς 29 δραχμάς, εἰς ἃς ἡμεῖς αὐτοὶ κατεδικάσθημεν ὡς προσβεβλημένοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἱδρῶτος καὶ τῆς ὑγείας ἡμῶν διὰ τῆς κατασκευῆς λιποβαρῶν καὶ ἀνθυγιεινῶν ἄρτων.

Δηλοῦμεν δὲ πρὸς τὸν κ. Μαζαράκην, ὅτι προθυμότατα θὰ *δανείζωμεν* αὐτὸν καὶ πεντάλεπτον καὶ δεκάλεπτον *δάνειον* ἕκαστος Λειβαθινὸς, ὅταν καταδικάζηται δι᾽ ὑποθέσεις μὴ ἀφορώσας τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον, ἀλλὰ τὸ κοινὸν συμφέρον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ.

Εὐχαριστοῦμεν συγκεκινημένοι διατελοῦντες τοὺς προθύμως συνδραμόντας με Ἀγκωνιάτας πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐπιβληθέντος μοι προστίμου ἐκ δραχμῶν 5 τοῦ ἀνελθόντος μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων εἰς δραχ. 29.

Εὐγνωμονοῦμεν πρὸς τοὺς Λειβαθινοὺς διὰ τὴν εὐγενεστάτην πρόθεσιν αὐτῶν πρὸς κάλυψιν καὶ πληρωμὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς, εἰς ἥνπερ πράγματι καὶ κατ' οὐσίαν δὲν κατεδικάσθην ἐγώ, ἀλλ' ἡ πτωχὴ κοινωνία, ἥτις τρώγει ὅ,τι οὔτε σκύλλος δὲν θὰ ἔτρωγε.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὦ φιλόφρονες Λειβαθινοί, κατέβαλον ἤδη τὸ ποσὸν οἱ Ἀγκωνιάται, πράξατε ὅ,τι θέλετε εἰς ἄλλην περίστασιν καὶ πρὸς τὸ παρὸν εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τοῦ καταλογισμοῦ τῆς ὑμετέρας εὐμενοῦς βουλήσεως εἰς τὰ ἄδυτα φύλλα τῆς συγκινουμένης καρδίας μου.

Διεύθυνσις.

ΣΧΗΜΑ ΟΞΥΜΩΡΟΝ

(Ἀφιεροῦται τῷ Φειδαϊκῷ μοναδικῷ ἀριστουργήματι τοῦ Δημάρχου Σπυρίδωνος Γ. Φ. Κοσμετάτου, ἤτοι τῇ **Λογοδοσίᾳ αὐτοῦ** *ἐκ σελίδων 30 μετὰ χάρτου στιλπνοτάτου καὶ στοιχείων γλαφυροτάτων καὶ ταξινομήσεως καὶ συστήματος καὶ μεθόδου ἑλκυστικωτάτης ἐν Ἀθήναις ἐκδοθείσῃ ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Ταρουσοπούλου 1909, δι' ὅπερ ἔκτακτον καλλιτεχνικὸν καὶ διπλωματικὸν ἀριστούργημα ἐξόχως ἐπέτυχε τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Κεφαλλήνων.)*

Ὁ δήμαρχος Κοσμετᾶτος, ὡς γνωστόν, ἐδαπάνησε δραχμὰς 8,137,50—✕; (ἴδε σελίδα 6 στίχ. 8—9 τοῦ ἀριθμοῦ 2, ἔνθα περὶ χρήσεως δανείου) διὰ τὴν φύτευσιν 644 μορεῶν (ἴδε σελίδα 22 ἀριθ. 11 δενδροφυτειῶν τὸ ἀνάγνωσμα) εἰς τὴν θέσιν Λικιαρδοπουλάτα ἢ Μαγκελλειὰ κοινῶς πρὸς εἰσαγωγὴν βραδύτερον τῆς σηροτροφίας καὶ τῆς μεταξοπαραγωγῆς.

Ἀλλὰ χθὲς διελθόντες ἐκεῖθεν εἴδομεν τὰ δενδρύλλια διψαλέα, αὐχμηρὰ καὶ μὴ ἀποτελοῦντα ὄασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ πρώην συνοικίᾳ, παρημελημένα τέλος ἄνευ λάκκων πρὸς πότισμα καὶ κατεσχισμένα, ἐνῶ ὁ ἐγγὺς κῆπός του παράδεισος. Μήπως ἡ παραμέλησίς των ἐγένετο, διότι ἡ γεωργικὴ σχολὴ Βαλλιάνου ἤνοιξε **πρότυπον σηροτροφείας** προχθὲς ἐν τῇ πρώην Ἀγγλικῇ ἐκκλησίᾳ παρὰ τὰς φυλακάς;

Ἔτσι φαίνεται καὶ ἰδοὺ αἱ παροιμίαι: ῥάφτε ξύλωνε δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ καὶ ἀδειανὸς καλόγηρος μυίγαις ἐκοντάρευεν. Εὖγε συστηματικοὶ πατριῶται.

Εἷς πρώην φιλομορεόσηρος.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ «ΑΝΤΥΠΑ».

Πληροφορούμεθα ἐκ θετικῶν πηγῶν, ὅτι ἡ Παγόνα Βιτσεντσάτου ἀγοράσασα ἄλευρα ἐκ τοῦ καταστήματος Πέτρου Τραυλοῦ παρ' ὀλίγον νὰ θρηνῇ διὰ βίου τὰ τέκνα της, ἅπερ φαγόντα τὸν κατασκευασθέντα ἄρτον παρ' ὀλίγον νὰ δηλητηριασθῶσι, διότι ἡ ποιότης τοῦ ἀλεύρου ἦτο τοιαύτη κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἰατροῦ τῆς ἀστυνομίας, ὥστε ὁ ἄρτος νὰ μὴ δύναται νὰ ἑψηθῇ ὁπωσδήποτε. Ἡ Παγόνα ἔστειλε τὸν ἄρτον εἰς τὴν ἀστυνομίαν, φρονοῦμεν δ' ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ φροντίσῃ καὶ δι' ἀνωτέρων τινῶν ἀρχῶν τὰ δέοντα νὰ ἐνεργήσῃ καὶ μάλιστα προτείνομεν καὶ χημικὴν ἀνάλυσιν, ἂν ἡ Γεωργικὴ Σχολὴ ἔχῃ εἰδικότητα πρὸς τοῦτο, καὶ τέλος ἀπαιτοῦμεν δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ὑγείας.

Ἰδοὺ λοιπὸν λαέ, τὶ τρώγεις! καὶ διότι τὰ γράφομεν καταγγελλόμεθα διὰ τὸ **καλὸ μέρετο**· ἀλλ' **ἴσως** δὲν εἶναι αἶσχος καὶ ἐξύβρισις νὰ **γίγνωνται** τοιαῦται πράξεις ὅσον εἶνε ὄνειδος καὶ ὕβρις νὰ **γράφωνται**. Νὰ λοιπὸν καὶ περιστάσεις, καθ' ἃς οὐχὶ ὁ λόγος σκιὰ τοῦ ἔργου, ἀλλὰ τὸ ἔργον σκιὰ τοῦ λόγου. ! Ὢ καιροί! ὢ! ἤθη!

ΘΡΑΣΥΤΑΤΗ ΚΛΟΠΗ.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 23 Ἀπριλίου ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ληξουρίῳ τελουμένης μεγαλοπρεπέστατα τῆς τελετῆς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου διεπράχθη 'μέρα μεσημέρι θρασεῖα κλοπὴ δραχμῶν Χ; εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γερασίμου Πασχάλη·

Ἂς μὴ παρεξηγήσῃ καὶ ὁ κλαπεὶς καταστηματάρχης καὶ ἡ κοινωνία τὴν κλοπήν, διότι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἦσαν ἀπησχολημένα εἰς ὑψηλότερα καθήκοντα πρὸς μεγαλοπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῆς Βασιλικῆς τελετῆς.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἐνεργῇ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων δραστηριωτάτην κάθαρσιν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπως μὴ ἡ νόσος εὐλογία εὕρῃ φιλανθρωπικὸν ἄσυλον εἰς τὴν ἁμαρτωλήν, ὡς φαίνεται, συνοικίαν, ἐν ᾗ ἀείποτε εἶνε τὸ κρησφύγετον καὶ ἄσυλον τῶν κρουσμάτων τῆς εὐ-λογίας καὶ ἄλλων ἐξανθηματικῶν παρασήμων.

Οἱ περίοικοι.

Παρακαλεῖται ἐπίσης ὁ κ. Δήμαρχος, ὅπως διατάξῃ νὰ ἄρωσι τὸν ἐσωτερικὸν κοπρῶνα τοῦ καλουμένου δημοτικοῦ ὡρολογίου ἐκ μέσου λιθοστρώτου, διότι καὶ οἱ περίοικοι καὶ οἱ διαβάται **βουλόνουνε τὰ ῥουθούνια τους** κυριολεκτικῶς, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ φράξωσι καὶ τοὺς ἀσθενικοὺς πνεύμονάς των.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν πρώτην Μαΐου γενήσεται λόγος ἀνάλογος τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ καταλληλοτέρῳ τόπῳ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας ἐν τῷ ναῷ Παναγίας Μηνιατάτων.

Ἡ Διεύθυνσις.

☞ Τύποις Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ